

[Aksel Larsen.]

de ærede medlemmer ikke begriber, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig om et lovforslag, der er vedtaget som lov af folketinget for 3½ år siden, som blev standset af 61 medlemmer, der sagde, det var ekspropriation, og derfor ville de have det udsat til genfremsættelse efter et valg. Hvis den nuværende regering ikke har tænkt sig totalt at droppe den sag, er den simpelt hen nødt til at komme med lovforslaget nu, den kan ikke vente. Det er de 61 medlemmer, der selv har bragt regeringen i denne situation, og så er det da forkert at bebrejde den, at den kommer med lovforslaget. Det skal den gøre, og jo tidligere den kommer med det, jo mere tid har vi til at beskæftige os med det.

Det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) siger, at der kom 49 nye medlemmer ind ved valget, og at de ikke rigtig kender til dette her. Jeg tillader mig at minde ham om, at lige så mange kom der også ved valget i 1960, men derfor klarede folketinget alligevel at tage stilling i 1961. Det ærede medlem siger, at han i hvert fald er totalt uvidende om, hvad dette drejer sig om; han vil rigtignok ikke lade sig vejlede af de gamle medlemmer i tinget. Nej, det kan godt være, at han blev født i går og aldrig nogen side har læst en avis, der hedder Børsen, hvor man ellers omtalte sagen for 3½ år siden. Det er muligt, men jeg tror det ikke. Jeg synes, at når det ærede medlem holder jomfrutale, kunne han godt optræde mindre petitjournalistisk, end han gjorde her.

Det ærede medlem hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) advarede regeringen og dens støttepartier, de skulle tage sig i agt. Det var åbenbart én til det ærede medlems parti-formand, det ærede medlem hr. Erik Erikssen.

Det ærede medlem hr. Poul Møller hævder, at der ikke er andre end videnskabsmændene, der kan afgøre, om forskningen kan fortsættes. Derfor er han åbenbart tilbøjelig til at fæste lid til professor Brøndum-Nielsens påstand om, at enhver forskning i dette land går i stå, hvis håndskrifterne udleveres. (*Afbrydelse af Poul Møller*). Dog ikke enhver; jeg tror, vi har lov til at have en lille smule sund fornuft over for disse agitatoriske, professorale

overdrivelser. Når professorerne selv siger, at i de fleste tilfælde er fotokopier udmærkede at arbejde med, kan det ærede medlem ikke på nogen måde tro på, at forskningen skal lide så forfærdeligt afbæk, hvis håndskrifterne overleveres. Bemærkningen om forudsætningen for gaver skal jeg skænke det ærede medlem. Dog vil jeg minde ham om, at der for nylig var en prinsesse, der blev gift, og det ærede medlem ved godt, at de fleste af de gaver, prinsessen fik fra dette land, i forvejen var aftalt med hende og hendes kommende ægtemand. Det var ganske vist et bryllup, og vi kan selvfølgelig ikke helt rangere det hen under almindelige sølvbryllupper. Det er rigtigt, at dér spørger man ikke, hvad gavemodtageren ønsker, men jeg tror nok, at imellem stater og folk orienterer man sig lidt, navnlig når det drejer sig om sådan noget som dette her.

Endelig, og det er egentlig det væsentlige, og det må siges: vi må have besked fra det ærede medlem, som var anfører for de 61 medlemmer, som sendte underskrifterne med krav om, at lovens stadfæstelse skulle udsættes, om han og de fortsat vil anlægge ejendomsretssynspunktet og ekspropriationssynspunktet. I så fald låser de jo af og siger: så kan der ikke forhandles, så er der kun udvejen enten at lade lovforslaget falde eller at gennemføre det uændret; så kan vi ikke flytte et komma i det.

Muligheden for forhandling kan det ærede medlem være med til at åbne, hvis han siger: nu vil vi lade folketinget få afgørelsesretten, vi vil se at forhandle os frem til den bedst mulige løsning, og vi skal ikke påberåbe os grundlovens § 73, hvis der vedtages et lovforslag om en gave til Island og lovforslaget får en anden affattelse, end det foreliggende lovforslag har. Det er det, det ærede medlem bliver nødt til at svare på. Han behøver ikke at gøre det i dag, men han og hans meningsfæller kommer til at svare på dette spørgsmål som en forudsætning for, at der kan komme realitetsforhandlinger i gang. Det ønsker jeg der skal komme. Jeg har givet tilstrækkelig tydeligt udtryk for det, og jeg tror, der kan komme det.

Endelig en bemærkning til den højtærede minister. Han benyttede en usædvanlig gunstig anledning til ikke at svare på et yderst nødvendigt spørgsmål, som jeg